

РЕШЕНИЕ

№ 1438

гр. София, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**

при участието на секретаря **ВЕРА Й. ТАСЕВА**
като разгледа докладваното от **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**
Административно наказателно дело № 20241110201711 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на ЗД „xxxxx“ АД, с ЕИК xxxxxxxxxxxx, чрез адв. М. Г. от САК, срещу Наказателно постановление № Р-10-3/10.01.2024 г., издадено от заместник - председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на дружеството - жалбоподател на основание чл. 644 ал. 2 предл. 2 вр. ал. 1 т. 2 КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 2 000,00 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ.

В жалбата се излагат твърдения, че е нарушено правото на защита на жалбоподателя, тъй като обстоятелствата досежно квалифициращия признак "повторност" за първи път са описани и са му предявени едва в НП, но не и в АУАН. Изтъква се и че не е налице повторност, тъй като предходната санкция е наложена за нарушение на чл. 107 КЗ (отм.). Релевира се нарушение на материалния закон, като се излагат съображения, че неправилно нарушението е подведено под нормата на чл. 108 КЗ, докато приложими са разпоредбите на чл. 496 и сл. КЗ, уреждащи претенциите по застраховка "Гражданска отговорност". Твърди се, че неправилно е определена датата на извършване на нарушението. Навеждат се доводи, че санкционираното нарушение разкрива признаците на маловажен случай. Твърди се, че наложената имуществена санкция не съответства на целите на наказанието по чл. 12 ЗАНН. Отправя се искане атакуваното наказателно постановление да бъде отменено. Алтернативно се претендира нарушението

да бъде преквалифицирано като такова по чл. 644 ал. 1 т. 2 КЗ и санкцията да бъде намалена до предвидения в закона минимум.

В съдебно заседание жалбоподателят - редовно уведомен, не изпраща представител.

Въззиваемата страна – Комисия за финансов надзор, редовно уведомена, се представлява от юрк. К. Слабов, който пледира атакуваното НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Оспорва наведените от жалбоподателя възражения, като подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата, въз основа на която е образувано съдебното производство, е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – юридическото лице, на което е наложена имуществена санкция, в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН (видно от приложеното в материалите по делото известие за доставяне, наказателното постановление е връчено на жалбоподателя на 16.01.2024 г., а жалбата е подадена на 17.01.2024 г.), както и срещу подлежащо на обжалване наказателно постановление, поради което подлежи на разглеждане по същество.

Като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

"ЗД ххххх" АД, ЕИК ххххххххххх, е юридическо лице, регистрирано на територията на Република България, със седалище гр. София и адрес на управление район "Лозенец", бул. "хххххххххх" № 87. Дружеството осъществява дейност като застраховател.

С НП № Р-10-178/16.06.2022 г., издадено от заместник - председателя на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор", влязло в сила на 03.02.2023 г., на дружеството - жалбоподател била наложена имуществена санкция в размер на 2 000, 00 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 108 ал. 1 КЗ.

На 15. 08. 2023 г. в КФН, управление „Застрахователен надзор”, постъпила жалба с вх. № 91-02-713/15.08.2023 г. от К.Д.Х., в която се изразявало недоволство от забавено плащане на застрахователно обезщетение от страна на ЗД "ххххх" АД по предявена претенция на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” във връзка с настъпило застрахователно събитие – пътнотранспортно произшествие.

Във връзка с извършване на проверка по случая с писмо на КФН, изх. № 91-02-713/17.08.2023 г. от застрахователя били изисквани обяснения по случая, както и заверено копие от документацията, съдържаща се в преписката по претенцията. Отговорът на застрахователя, както и изискваните обяснения и доказателства, постъпил в КФН с писмо вх. № 91-02-713/29.08.2023 г.

След проверка и анализ на цялата документация било установено, че на 05.06.2023 г. пред ЗД "ххххх" АД била предявена претенция за изплащане на обезщетение във връзка с настъпило на 04.06.2023 г. застрахователно събитие – пътнотранспортно произшествие, между л.а. марка "Ягуар", модел "S Type" с рег. № xxxxxxxxxxxxxx с водач И.Ц. и лек автомобил марка "Ауди" модел "А3" с рег. № xxxxxx с водач К.Д.Х., при което били причинени материални щети на лекия автомобил марка "Ауди" модел "А3" с рег. № xxxxxx. Заведената претенция била удостоверена с щета № 2310017426 на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключен между виновното за ПТП лице и застрахователя "ЗД ххххх" АД, обективиран в полица № BG/02/123001204297 със срок на застрахователното покритие от 24.04.2023 г. до 23.04.2024 г. включително.

На 05.06.2023 г. заедно със завеждането на претенцията на застрахователя били представени доказателства, необходими за установяване на претенцията по основание и размер. На същата дата - 05.06.2023 г. от увреденото лице било изискано да представи и номер на банкова сметка, по която да бъде изплатено застрахователно обезщетение. На 20.06.2023 г. и на 26.06.2023 г. били извършени огледи на увредения лек автомобил. На 19.07.2023 г. увреденото лице представило пред застрахователя удостоверение за номер на банкова сметка. След 19.07.2023 г. от увреденото лице не били изисквани допълнителни доказателства за установяване на основанието и размера на претенцията.

С доклад № 231001742601/21.07.2023 г. по щета № 231001742601/05.06.2023 г. била определена сума за изплащане 516, 36 лева. Впоследствие с платежно нареждане от 24.08.2023 г. по щета № 231001742601/05.06.2023 г. било изплатено застрахователно обезщетение в размер на 516, 36 лева.

Главен експерт в отдел „Правоприлагане”, дирекция „Застрахователен надзор”, управление „Застрахователен надзор” на КФН Виктор Шуманов, който извършил проверката по подадената жалба, установил, че застрахователното дружество не се е произнесло в срок от 15 работни дни след постъпването на всички документи по заведената щета, с което е нарушило разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от КЗ и съставил против ЗД "xxxxxx" АД АУАН № Р-06-336/10.10.2023 г. за нарушение на разпоредбата на чл. 108, ал. 1 КЗ, извършено на 10.08.2023 г. в гр. София.

Актът бил съставен в присъствието на двама свидетели и на упълномощен представител на дружеството - жалбоподател, който го подписал, без възражения. Такива не били депозирани и в срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на цитирания АУАН на 10.01.2024 г. В. Савов - заместник-председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, издал обжалваното наказателно постановление № Р - 10-3/10.01.2024 г., с което на основание чл. 644 ал. 2 вр. ал. 1 т. 2 КЗ на дружеството - въззивник била наложена имуществена санкция в размер на 2 000,00 лева за нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ, извършено в условията на повторност.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на приобщените на основание чл. 283 НПК писмени доказателства: жалба с вх. № 91-02-713/15.08.2023 г., писмо на КФН, изх. № 91-02-713/17.08.2023 г., писмо вх. № 91-02-713/29.08.2023 г. застрахователна полица № BG/02/123001204297, удостоверение за номер на банкова сметка, доклад № 231001742601/21.07.2023 г. по щета № 231001742601/05.06.2023 г., платежно нареждане от 24.08.2023 г., АУАН № Р-06-336/10.10.2023 г., наказателно постановление № Р - 10-3/10.01.2024 г., известие за доставяне, пълномощно, уведомление за необходими документи, калкулация на щета, опис на щета № 1, опис на щета № 3, уведомление за щета по застраховка "Гражданска отговорност" на МПС от 05.06.2023 г., копие на СУМПС и на свидетелство за регистрация част II, двустранен констативен протокол за ПТП от 04.06.2023 г., наказателно постановление № Р - 10-178/16.06.2022 г., решение № 3674/06.10.2022 г. по АНД № 8584/2022 г. по описа на СРС, НО, 93 състав, решение № 595/03.02.2023 г. по КНАХД № 10679/2022 г. по описа

на АССГ, XXV касационен състав, заповед № 3 - 141/31.05.2023 г. на заместник - председател на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор".

Съдът изцяло кредитира приобщените по делото доказателства, доколкото същите са единопосочни и безпротиворечиви, като не се установиха основания за дискредитиране на кое да е от тях. Предвид горното и доколкото доказателствената съвкупност е вътрешно непротиворечива *per argumentum a contrario* от разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, по-подробен неин анализ не се налага.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

След извършването на служебна проверка съдът намира, че НП е издадено от компетентен орган съгл. чл. 647 ал. 2 КЗ, според която разпоредба това е заместник-председателят на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“. Идентични са изводите на решаващия състав и по отношение компетентността на актосъставителя. На основание чл. 647 ал. 1 КЗ и видно от представената Заповед № 3 - 141/31.05.2023 г. на заместник-председателя на КФН актосъставителят Виктор Шуманов - главен експерт в отдел „Правоприлагане“, дирекция „Застрахователен надзор“, управление „Застрахователен надзор“ на КФ, е упълномощен да съставя актове за извършени нарушения на разпоредбите на КЗ.

АУАН и НП съдържат всички реквизити, посочени съответно в чл. 42 ал. 1 и чл. 57 ал. 1 от ЗАНН, доколкото и в двата документа се съдържа описание на нарушението с посочване на всички съставомерни признаци, изложени са обстоятелствата, при които е осъществено, като са отразени и нарушените законови разпоредби, без да има противоречия в АУАН и в НП относно отразените фактически обстоятелства и правната им квалификация.

Не е допуснато процесуално нарушение досежно това, че за първи път с наказателното постановление жалбоподателят е бил уведомен, че деянието е извършено при условията на повторност. Данни за наличие или липса на повторност не биха могли да бъдат посочени при установяване на нарушението и съставянето на АУАН. Повторността е категория, относима при определяне на размера на наказанието и подлежи на установяване и

преценка от органа, компетентен да наложи наказанието (административнонаказващият орган) в издадения от него властнически акт (наказателното постановление), а не от органа, установяващ нарушението и съставлящ АУАН. В АУАН са описани всички съставомерни признаци на нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството – жалбоподател и предвидени в нормата на чл. 108 ал. 1 КЗ. Следва да се отбележи, че разпоредбата на чл. 644 ал. 2 КЗ предвижда единствено по-висок размер на санкцията за нарушение, извършено повторно. Ето защо съдът намери, че още със съставяне на АУАН на дружеството – жалбоподател са предявени всички съставомерни признаци на вмененото му нарушение, а въведеният едва с наказателното постановление признак „повторност” е такъв, който касае единствено размера на санкцията, и посочването му едва в наказателното постановление не е от естество да ограничи правото на защита на жалбоподателя.

Съдът счита, че при издаване на АУАН са спазени и разпоредбите на чл.40, ал.1 и чл.43, ал.1 от ЗАНН, като АУАН е бил съставен в присъствието на упълномощен представител на жалбоподателя и двама свидетели, подписан е от съставителя и свидетелите, бил е предявен на представител на жалбоподателя за запознаване със съдържанието му и му е бил връчен препис.

Спазени са и сроковете по чл. 34 ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН за съставянето на АУАН и издаване на Н П. Нарушението е установено на 29.08.2023 г. (когато на контролните органи са били представени изисканите от застрахователя документи), АУАН е съставен на 10.10.2023 г., а наказателното постановление е издадено на 10.01.2024 г.

Предвид всичко гореизложено, настоящият съдебен състав счита, че при съставяне на АУАН, респ. издаване на Н П, не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да ограничават правото на защита на санкционираното юридическо лице, поради което не са налице формални основания за отмяна на атакуваното Н П.

Съдът намира за неоснователно изложеното в жалбата възражение за неправилна правна квалификация на допуснатото нарушение. Разпоредбата на чл.108, ал.1 от КЗ се намира в глава VII на КЗ, раздел VII „Организация на дейността по уреждане на застрахователни претенции", като се отнася до

всички застрахователни претенции по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква „А" от приложение № 1 КЗ, освен тези по големи рискове. Видно от разпоредбата на чл.496 КЗ, която счита за относима жалбоподателят, същата се отнася единствено до застрахователни претенции въз основа застраховка „Гражданска отговорност", като цитираната норма въвежда общ 3-месечен срок за произнасяне по претенцията. Този срок не дерогира срока по чл.108 от КЗ, доколкото последният се включва в по-дългия 3-месечен срок. В този смисъл срокът по чл. 496 от КЗ ограничава застрахователя да изисква допълнителни документи извън рамките на 3-месечния срок, но в никакъв случай не „удължава" срока за произнасяне след представяне на последното относимо доказателство съгласно чл.108 КЗ. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 108 ал. 3 КЗ, съгласно която срокът по чл. 496 ал. 1 КЗ се прилага по застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите, когато не са представени всички доказателства по чл. 106 КЗ. С оглед на горното съдът приема, че в АУАН и НП правилно е квалифицирано процесното нарушение.

Наказващият орган правилно е приел, че предвиденият в разпоредбата на чл. 108 ал. 1 КЗ срок от 15-работни дни за произнасяне на застрахователя е започнал да тече от 19.07.2023 г., когато на застрахователя са били представени всички доказателства по чл. 106 КЗ за установяване основанието и размера на претенцията, като в допълнение към представените първоначално доказателства, увреденото лице е представило номер на банкова сметка, по която да бъде изплатено застрахователното обезщетение. Следователно, предвиденият в разпоредбата на чл. 108, ал. 1 КЗ срок от 15 работни дни, в рамките на който застрахователят е трябвало да определи и изплати размера на обезщетението, алтернативно мотивирано да откаже плащането, е изтекъл на 09. 08. 2023 г.. Ирелевантно за преценката за съставомерността на нарушението е обстоятелството, че към 21.07.2023 г. застрахователят е бил определил размера на дължимото обезщетение /видно от доклад № 231001742601/21.07.2023 г. по щета № 231001742601/05.06.2023 г./, тъй като разпоредбата на чл. 108 ал. 1 КЗ изисква в срока от 15 работни дни застрахователят да се произнесе като определи и едновременно с това изплати обезщетение или мотивирано откаже плащането. Нарушението е извършено на първия следващ ден след изтичането на срока, в рамките на

който застрахователят не е изпълнил задълженията си по чл. 108 ал. 1 КЗ, т.е. на 10.08.2023 г., която дата е посочена като дата на извършване на нарушението и в АУАН, и в НП. Предвид горното е неоснователно възражението на жалбоподателя, че неправилно е определена датата на нарушението. Както е посочено и в АУАН, и в НП, нарушението е извършено по седалището на застрахователя - гр. София.

Предвид факта, че отговорността на юридическите лица е обективна /безвиновна/, субективната съставомерност на нарушението не следва да бъде обсъждана.

Налице са и предпоставките за квалификацията на нарушението като извършено в условията на повторност съгласно § 1. т. 51 от ДР на КЗ - извършено е в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което на дружеството е наложено наказание за същия вид нарушение – с НП № Р-10-178/16.06.2022 г., издадено от заместник - председателя на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор", влязло в сила на 03.02.2023 г., на дружеството - жалбоподател била наложена имуществена санкция в размер на 2 000, 00 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 108 ал. 1 КЗ. Поначало неоснователно, но в конкретния случай и неотнормено, е възражението на жалбоподателя, че неправилно отговорността му е ангажирана за нарушение, извършено в условията на повторност, тъй като с цитираното наказателно постановление дружеството било санкционирано за нарушение на чл. 107 ал. 1 КЗ /отм./. Видно е, че с НП № Р-10-178/16.06.2022 г. жалбоподателят е санкциониран за нарушение на чл. 108 ал. 1 КЗ /в сила от 01.01.2016 г./ Дори и да почиваха на доказателствата по делото обаче възраженията на жалбоподателя, то с разпоредбите на чл. 107 ал. 1 КЗ (отм.) и чл. 108 ал. 1 КЗ (в сила от 01.01.2016г.) се урежд състава на едно и също административно нарушение.

Съдът счита, че в конкретния случай приложение не може да намери и разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, доколкото процесният случай разкрива типичната, а не по-ниска степен на обществена опасност на нарушения от този вид и с оглед забавата в произнасянето на застрахователя е засегнал значително обществените отношения, защитени от нарушената разпоредба. Периодът на забава за изплащането на обезщетението от дружеството – застраховател е две седмици след изтичане на предвидения в чл. 108 КЗ срок

от 15 работни дни, който не може да се определи като незначителен и през който период за ползвателя на застрахователни услуги е съществувала несигурност по отношение произнасянето по щетата и размера на обезщетението, което не кореспондира на предвидените в чл. 2 КЗ цели - осигуряване защита на интересите на потребителите на застрахователни услуги и създаване на условия за развитието на стабилен, прозрачен и ефективен застрахователен пазар. Следва да се посочи и че в случая застрахователят е изплатил определеното застрахователно обезщетение едва след започване на проверка от страна на контролния орган. Аргумент за неприложимост на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН е и че в случая се касае за нарушение, извършено при условията на повторност, което сочи, че не се касае за инцидентен и изолиран случай на неизпълнение от страна на застрахователя на задълженията му по КЗ.

Разпоредбата на чл. 644 ал. 2 вр. ал. 1 т. 2 КЗ предвижда налагане на имуществена санкция в размер от 2000 до 40 000 лева в случаите на повторно нарушение. В настоящия случай имуществената санкция, наложена на дружеството, е индивидуализирана в минималния предвиден в законовата разпоредба размер - 2000, 00 лева. Съдът счита, че така определеният минимален размер на имуществената санкция е съобразен с критериите по чл. 648 ал. 1 КЗ, като се явява съответен на тежестта на нарушението предвид и срока на забавата в произнасянето на застрахователя. Ето защо съдът намира, че така определеният размер на санкцията е от естество да удовлетвори целите по чл. 12 ЗАНН. Отделно от това и така определеният размер на имуществената санкция, доколкото е минималният, предвиден в санкционната разпоредба, не може да бъде намаляван (арг. от чл. 27 ал. 5 ЗАНН).

Предвид всичко изложено атакуваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, а депозираната жалба – оставена без уважение, като неоснователна.

При този изход на производството на основание чл. 63д ал. 4 ЗАНН право на присъждане на разноси има наказващият орган, каквато претенция е заявена в съдебно заседание. Като взе предвид, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, че в производството пред районния съд е проведено едно съдебно заседание, както и че в съдебното следствие не са

били събрани доказателства, различни от събраните в предсъдебната фаза на административнонаказателното производство и от страните не е била проявявана процесуална активност в тази насока, съдът намери, че юрисконсултското възнаграждение, което въззивникът следва да заплати на въззиваемата страна за процесуално представителство следва да е минималния размер, предвиден в чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно 80, 00 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2 т. 5 вр. ал. 9 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-3/10.01.2024 г., издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на ЗД „xxxxx“ АД, с ЕИК xxxxxxxxxxxx, на основание чл. 644 ал. 2 предл. 2 вр. ал. 1 т. 2 КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 2 000,00 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д ал. 4 ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ ЗД „xxxxx“ АД, с ЕИК xxxxxxxxxxxx, **ДА ЗАПЛАТИ** на Комисия за финансов надзор, с адрес гр. София, ул. "Будапеща" № 16, сумата от 80, 00 /осемдесет/ лева - юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда на глава XII АПК пред Административен съд – София - град на основанията, предвидени в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____